

Vädra mig invärtes

lägger förband om själens blodspår
låter frostade tårar sakta smälta
på en kind som torkat i motvind
som så innerligt velat utan chans
känna fukten av gråt
i befriande utsläpp av förgiftade sinnesrum

fastspända känslor
under kedjor av betong
inlåst under kvävda lungor
bredvid stormarna som förlöst
en menlöst skrikande ängel
där vingarna brutits
tystnad som värkt
inför sömnens sena timmar

vädra mig invärtes
låt mig känna livet
ber om inget annat än en natt
utan svartklädda masker
du får lov att röra mig nu
bakom murarna som skyddat
låter dig beröra under huden
smeka brännmärkta fragment
till läkning kan bekännas

försummar inte den enda natt
med tillstånd för smärtan
öppnar gryningsljuset utan ängslan
gårdagen ligger stilla
minnens tröstlöshet visar vägen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren devilsangel med Poeter.se id #14249 innehar upphovsrätten